

Dimitrios

Revista Parohiei „Sfântul Dumitru-Poștă” - Paraclis Universitar

Nr. 209|10 - 23 august 2020 | Anul VIII

aparitie bilunară

Invitație la promenadă în caleașcă
Părintele Paroh Mihai GOJGAR

Dumnezeu nu are suflete de pierdut
Ionelia OLTEANU

Căderea unui soldat, ridicarea unei eroine
Horia-Ioan IOVA

NOILE TITLURI

Editorial

Invitație la promenadă în caleașcă

Explicarea Sfintei Scripturi

Valaam, vrăjitor sau profet?

Analiză

Relația Dumnezeu-moralitate

Interviu

Dumnezeu nu are suflete de pierdut

Tradiții

Obiceiuri de Sfânta Maria (15 august)

Dicționar liturgic

Ce este Antimisul?

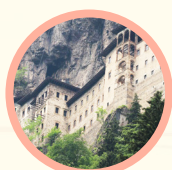
Pateric

Maica Domnului, liniștește casa noastră [...]

Istorie

Căderea unui soldat, ridicarea unei eroine

Creștinismul în lume

TIPAR REALIZAT LA

www.pimcopy.com

Email: pimcopy@yahoo.com

Adresa: B-dul Mihail Kogălniceanu,
nr. 24, Parter, Sector 5, București
Tel: 0758.971.001

REDACTIE

COORDONATOR: Pr. Paroh Dr. Mihai GOJGAR

REDACTOR-ŞEF: Monica DAMIAN

CONCEPȚIE GRAFICĂ și DTP: Andrei JORA și Daniel JORA

DISTRIBUȚIE: Mihaela IANCU

COLABORATORI: Horia-Ioan IOVA, Oana IVAN, Daniel JORA,

Bogdan NICOLAESCU, Ionelia OLTEANU

ISSN 2393-4859

ISSN-L 2393-4859

Foto Coperta 1: Mircea FLORESCU

Invitație la promenadă în caleașcă

Pr. Paroh Dr. Mihai GOJGAR

„Atunci Petru, apropiindu-se de El, I-a zis: Doamne, de câte ori va greși față de mine fratele meu și-i voi ierta lui? Oare până de șapte ori?

Zis-a lui Iisus: Nu zic ție până de șapte ori, ci până de șaptezeci de ori câte șapte” (Matei 18, 21-22).

Îmi vin în minte cele două versete de mai sus de fiecare dată când aud vreo reclamă, ineptie sau opinie vădit anti-creștină sau anti-națională repetată obsesiv. Aproape că îmi vine să calculez cele 490 de dați pe care cineva ar putea să le înțeleagă din răspunsul Domnului și să îmi imaginez o reacție aprinsă, fermă sau, pur și simplu...o reacție.

Mântuitorul ne-a invitat, însă, la permanenta înțelegere a neputințelor celor din jur, așa că, pesemne, a reacționa la urâciunile și prostiile înconjurătoare diferă de intenția Lui plină de iubire. Și dacă, totuși, o mizerie debitată, o manipulare demonică afectează sufletul unei generații, al unui neam? Lucrurile se schimbă atunci și tocmai așa am ajuns la concluziile pe care le împărtășesc cu dumneavoastră mai jos.

În decembrie 1989, am jubilat pentru că am dobândit libertatea de a ne afirma punctul de vedere, gândirea, criticile. Am rămas fără nicio pază gurii, fără nicio ușă de îngrădire împrejurul buzelor noastre (Psalmi

Foto: Mircea FLORESCU

140, 3). Am putut, în sfârșit, să ne exprimăm, după aproape jumătate de secol, fără nicio restricție. Chiar dacă și acest lucru poate fi discutabil. Sătui de cenzură, unii dintre noi am înțeles că libertatea se traduce prin oricând-posibila deversare de abjecții, injurii, atacuri și calomnii la adresa oricui, sub orice formă. Ne-am pierdut, ușor-ușor, respectul față de oameni și instituții, dar nu doar din cauza unor posibile erori sau păcate personale sau organizaționale. Am murdărit tot, am lăsat să se murdărească și, în numele democrației, nici măcar nu am îndrăznit să spunem ceva, fiind părtași la o descuamare a învelișului de bun-simț care a caracterizat și înnobilit neamul românesc.

La III Regi, 18, 21 (N.B.: același capitol și același verset ca la trimiterea de la Matei de la începutul

editorialului!), Sfântul Proroc Ilie strigă evreilor: „...«Până când veți șchiopăta de amândouă picioarele? Dacă Domnul este Dumnezeu, urmați Lui! Și dacă este Baal, urmați aceluia». Poporul însă n-a răspuns nimic”. Libertatea de a te exprima reprezintă un drept fundamental al omului, dar atunci când ce spui țintește doar murdărirea și stricarea unor bune-rânduiri, poporul nu trebuie să tacă. Lui Baal i se slujea în vremea marelui Ilie, dar există baali și acum, mulți, colorați, atractivi și care au drept de liberă-circulație prin fața ochilor și prin adâncul minților noastre.

Am lăsat la final motivul pentru care am scris prezentul editorial. Neprocedural și neliterar, poate. Ca și cum v-aș invita în caleașca gândirii unui preot român iubitor de tradiții autentice și a privi împreună pe un ochi de geam o priveliște oarecare, pentru a o înțelege într-un cuget. M-a durut o reclamă de la radio în care cineva spunea: *Vineri e ziua mea de friptură*. Cum? Tocmai vineri? De ce nu marți, joi, sâmbătă? De ce tocmai vineri? Cum să nu te gândești că nu e pur întâmplător, că poate fi mai mult decât secularizare? Bineînțeles că o să mi se spună că atunci începe odihna săptămânală, că oamenii se relaxează etc. Totuși: *vineri e ziua mea de friptură*? Uitând că românii au avut și au un cult pentru ziua Răstignirii Domnului? Că dacă unii țin câteodată post, atunci ziua aceea este vinerea? Am luat confesiunea celui din spațiul

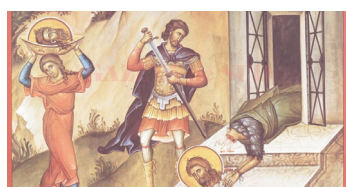
publicitar ca un afront la adresa unui popor ortodox evlavios, ca o nepăsare față de trecut și, implicit, de viitor. Nimeni din echipa care a creat spotul nu a sesizat? Spun un NU categoric cenzurii, dar și un mare DA respectului, echilibrului și educației cuviincioase. Alături de cele câteva instituții care combat discriminarea sau excesele din audio-vizual ar trebui să se afle, necesar, o Comisie Națională a Bunului-Simț Românesc. Evident, din caleașca mea totul pare posibil și trebuincios. Sunt sigur că doar mai multe calești cu perspective identice ar putea face visurile să se transforme în realitate. Măcar două sau trei. „Că unde sunt doi sau trei, adunați în numele Meu, acolo sunt și Eu în mijlocul lor” (Matei 18, 20).

28 AUGUST
ora 21⁰⁰

PRIVEGHERE

în cinstea Praznicului
Tăierii Capului Sfântului
Ioan Botezătorul

La sfârșitul anului bisericesc, vom înălța rugăciuni de mulțumire pentru binefacerile primite și ne vom ruga pentru împlinirea dorințelor bune.

Acatistul Sfântului Ioan Botezătorul, Vecernie cu Litie, Utrénia și Sfânta Liturghie.

Foto: Mircea FLORESCU

Valaam, vrăjitor sau profet?

Pr. Alexandru MIHĂILĂ

În *Numeri 22*, citim cum regele Balac al Moabului, fiind speriat de apropierea fiilor lui Israel care ieșiseră din Egipt și se îndreptau spre Canaan sub conducerea lui Moise, trimite soli la vrăjitorul Valaam, fiul lui Beor în Petor, pentru a-i blestema pe israeliți. În capitolele 22-24, aflăm însă că la porunca lui Dumnezeu, Valaam îi binecuvântează pe israeliți și chiar profetește venirea lui Mesia, Steaua din Iacob (*Numeri 24, 17*). Este Valaam vrăjitor ori profet?

Atunci când fusese chemat de solii lui Balac, Valaam îi refuzase la cuvântul Domnului (*Numeri 22, 12*), spunându-le solilor că Dumnezeu nu îl lasă să îi însoțească (*v. 13*). Când este apoi chemat a doua oară, Valaam atrage atenția: „Chiar de mi-ar da Balac casa sa plină de argint și de aur, nu pot să calc porunca Domnului Dumnezeului meu și să fac ceva mic sau mare după placul meu” (*v. 18*). Pe drum, fiindcă „se aprinsese mânia lui Dumnezeu pentru că s-a dus” (*v. 21*), Valaam se întâlnește cu un înger, pe

care inițial nu l-a putut vedea decât măgărița lui. Prin îngerul Său, Domnul îl avertizează: „Du-te cu oamenii aceștia, dar să grăiești ceea ce-ți voi spune eu” (*v. 35*). Ajungând la Balac, Valaam îi spune acestuia: „Pot eu, oare, să-ți spun ceva? / Ce-mi va pune Dumnezeu în gură, aceea îți voi grăi” (*vv. 37-38*). Din acestea am putea deduce că Valaam este un personaj evlavios, care nu dorește în niciun chip să iasă din porunca lui Dumnezeu. Ne atrage însă atenția și faptul că Dumnezeu S-a mâniat când Valaam a plecat, ca și cum prin plecare a comis un păcat. [...]

În *2 Petru 2*, vorbindu-se despre „proorocii mincinoși”, sunt avertizați cei care, „părăsind calea cea dreaptă, au rătăcit și au apucat calea lui Balaam, fiul lui Bosor, care a iubit plata nedreptății” (*v. 15*). Rătăcirea lui Valaam este pusă în legătură cu iubirea de câștig nedrept, deci cu arghirofilia. [...]

Sfântul Ioan Gură de Aur spune, referindu-se la Lameh, care în *Facere 5, 29*, profetește despre Noe, deși Scriptura nu pomenește să fi fost

un bărbat virtuos: „Dumnezeu este înțelept și iscusit și îngăduie adeseori ca oameni nevrednici să prezică lucruri mari și minunate”. Sfântul Ioan oferă exemplul marelui preot Caiafa, care a proorocit despre pătimirea Mântuitorului Hristos, „iar aceasta a spus-o nu de la sine; ci, fiind arhiereu în anul acela, a proorocit că Iisus avea să moară, nu numai pentru popor, ci ca să adune într-una și neamurile cele risipite” (Ioan 11, 51-52). Apoi, Sfântul Ioan continuă: „Un lucru asemănător vei găsi și la Valaam. A fost chemat

să blesteme pe poporul iudeu; dar el nu numai că nu l-a blestemat, ci a prezis chiar lucruri mari și minunate; și nu numai despre popor, ci și despre venirea Mântuitorului” (Omilii la Facere (I), PSB 21).

Profetismul este așadar un dar extraordinar, care poate fi primit pe moment și în mod excepțional și de persoane păcătoase, chiar păgâne, subliniindu-se că la Dumnezeu totul este cu putință, El întorcând chiar și blestemul magic al vrăjitorilor în binecuvântări și profeții.

Rubrică realizată: Daniel JORA

Alexandru Mihăilă, *Nelămuriri din Vechiul Testament*, Vol. I, Ed. Nemira, 2011, pp. 116-122.

Relația Dumnezeu-moralitate

Organizația americană Pew Research Center a dat publicității rezultatele unui studiu făcut în 2019 referitor la relația dintre credința în Dumnezeu și moralitate, repetând studii similare efectuate în 1991 și 2002. Astfel, 38.426 de persoane din 34 de țări au fost întrebat dacă este necesar să crezi în Dumnezeu pentru a fi moral: 45% au susținut că este necesar să crezi în Dumnezeu pentru a avea moralitate, în timp ce 62% au declarat că religia joacă un rol important în viețile lor. Cifrele diferă, însă, foarte mult, de la stat la stat, dar și în cadrul populațiilor. În statele cu economii în curs de dezvoltare, precum și în țările foste comuniste, procentul este mai mare (ajungându-se la valori de 96% în Indonezia și Filipine), în timp ce în țările dezvoltate, procentul celor care consideră necesară credința în Dumnezeu este mult mai mic (pe ultimul loc aflându-se Suedia, cu 9%). În toate statele în care s-a efectuat cercetarea, persoanele cu venituri mai mari găsesc prezența lui Dumnezeu în viețile lor mai puțin importantă decât cele cu venituri mai mici. De asemenea, persoanele în vârstă sunt, în toate țările, mai religioase decât cele tinere, diferențele cele mai mari înregistrându-se în țări precum Coreea de Sud, Grecia și Argentina, în timp ce diferențele

Foto: Laura DOBRE

între categoriile de vârstă fiind foarte mici fie în țările cu economii dezvoltate (Suedia, Australia), fie în țări religioase (Nigeria, India). Făcând comparația cu rezultatele cercetării efectuate în 2002, la relația Dumnezeu-moralitate se pot observa creșteri ale procentelor în țări precum Bulgaria, Rusia sau Japonia, dar și scăderi semnificative în Mexic, Turcia sau Statele Unite. În ceea ce privește importanța prezenței lui Dumnezeu în viețile oamenilor, rezultatele din 1991 indică scăderi masive în state precum Spania (cu 26%) sau Italia (21%), dar cu creșteri în țările foste sovietice și din blocul comunist (Bulgaria +14%, Rusia +16%).

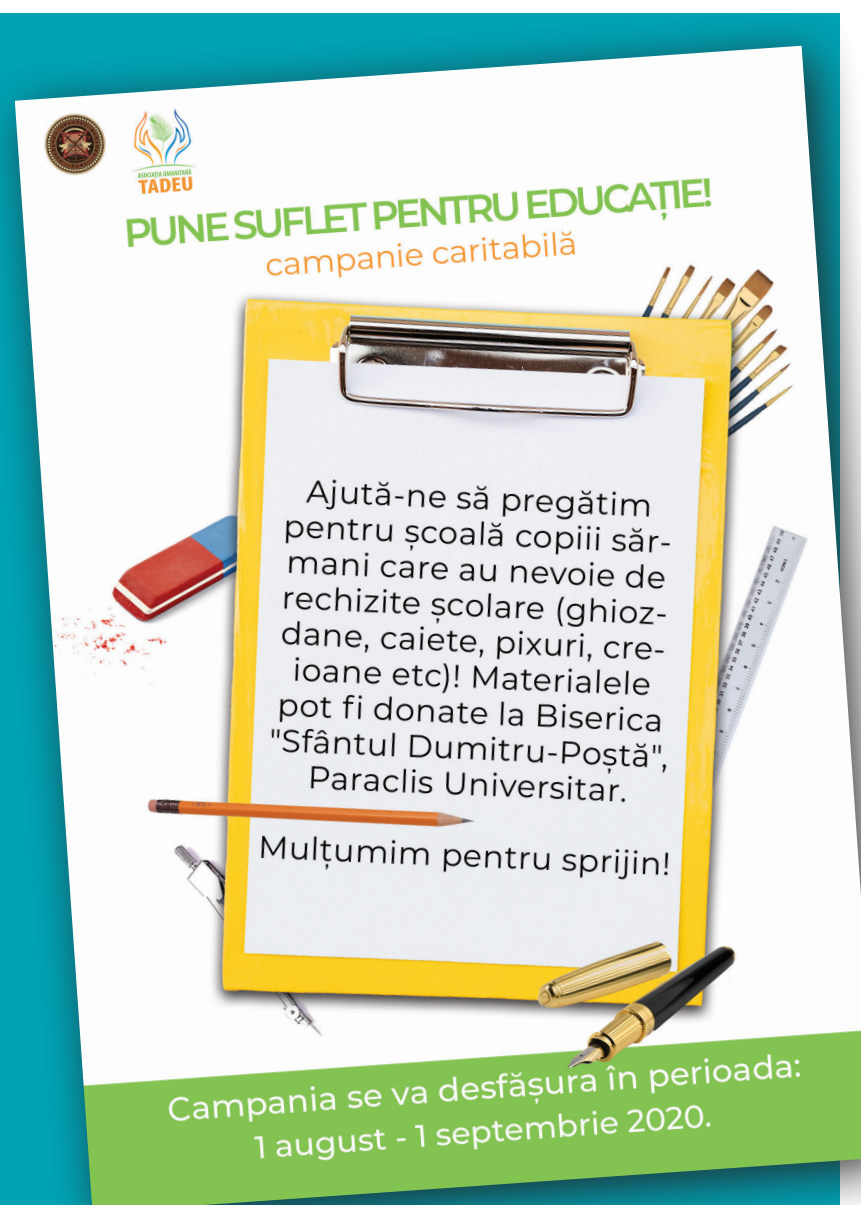
Sursa: pewresearch.org

Rubrică realizată: Bogdan NICOLAESCU

Asociația Umanitară Tadeu cu sprijinul Bisericii „Sfântul Dumitru-Poștă”, Paraclis Universitar, și cu binecuvântarea Părintelui Paroh Dr. Mihai Gojgar desfășoară, începând cu anul 2017, în mod curent, proiecte sociale, de întraajutorare și educaționale.

În perspectiva dezvoltării acesteia, ne-am propus organizarea unui atelier informativ cu privire la prezentarea portofoliului de activități ale asociației, atelier la care pot participa studenți, masteranzi, absolvenți ai Specializării *Asistență socială*. Pentru mai multe detalii, puteți accesa pagina de Facebook: www.facebook.com/asociatiatadeu.

Dacă sunteți interesați, vă rugăm să ne contactați la numărul de telefon 0724.269.499, urmând a stabili o dată a întâlnirii noastre.

Târg
caritabil

AUGUSTeria

-sădim împreună gustul faptelor bune

Ajută-ne să pregătim pentru școală
copiii care provin din familii cu
venituri modeste!

Scopul târgului?
Strângerea de fonduri necesare
(20.000 de lei) pentru rechizitele
școlare a **150 de elevi** din patru județe
(Ialomița, Călărași, Dâmbovița și Galați).

Târgul caritabil va avea loc la
Biserica „Sfântul Dumitru-Poștă”,
strada Franceză nr. 1, sector 3,
București

**Duminică,
23 august,
ora 11⁰⁰**

Eforturile noastre vor sădi rădăcinile lor.

Dumnezeu nu are suflete de pierdut

Am admirat dintotdeauna oamenii cărora le place să facă bine, fără să aștepte ceva în schimb. Acest tip de bunătate, manifestată cu cea mai mare discreție, mă inspiră, mă face să cred că grija față de aproapele te înobilează.

Din fericire pentru mine, sunt înconjurată de astfel de oameni, de la care învăț în fiecare zi despre noblețe, bunătate, iubire. Adică cele mai frumoase lecții pe care le pot primi. Aceasta este, pe scurt, comunitatea Bisericii „Sfântul Dumitru-Poștă”.

Un gard care protejează florile, un copac vărui, marmură curățată sau un ajutor neprețuit pentru cei care trudes și iubesc Biserica „Sfântul Dumitru-Poștă”. Eforturile nevăzute ale lui Emanuel Tudor, gesturile tandre și intențiile delicate îmi permit să le dezvălui acum, la momentul interviului.

**Spune-mi cum ai descoperit
Biserica „Sfântul Dumitru-Poștă”?
Care e povestea ta?**

Într-un anume moment al vieții mele a trebuit să mă întreb „Cine sunt și ce pot să fac?”. Unde aș fi putut să caut aceste răspunsuri, dacă nu la biserică? Oricum, nu eu am ajuns la credință, ci credința a ajuns la mine, nu eu am descoperit credința, ci ea mi s-a descoperit mie. Dumnezeu nu are suflete de pierdut. După o vreme în care m-am străduit să-mi îndrept comportamentul, am început să conștientizez necesitatea de a avea un duhovnic și atunci am început să-l caut.

Într-o zi de sâmbătă, în Săptămâna Pătimirilor Domnului, timp în care umblam abătut pentru că mi se părea foarte greu să găsesc un preot

Emanuel TUDOR,
41 de ani, Călărași, economist

Foto: Arhiva personală

În fața căruia să mă pot spovedi cu adevărat și nu așa formal, am încercat și la acea biserică albă pe care o știam de mult timp și despre care aveam părerea că este mai mult închisă. După o așteptare scurtă, preotul a întrebat „Cine este pentru spovedit?”. Așa am ajuns la Biserica „Sfântul Dumitru-Poștă”.

Ce te-a făcut să rămâi aici și să nu îți dorești să cauți alt loc?

Trebuie să recunosc că a doua mea prezență a fost la patru luni după cea dintâi. Cineva de la pangar mi-a anunțat intenția de a mă spovedi, iar preotul a spus: „Da, îl cunosc”. Pentru mine a însemnat foarte mult această afirmație pentru că nu mai eram o persoană necunoscută, așa cum am fost pentru ceilalți preoți la care m-am spovedit, ci în sfârșit aveam un duhovnic. Am simțit că aici este locul meu și am înțeles că în relația cu duhovnicul ești dator să și oferi, nu doar să primești.

Există ceva ce s-a schimbat la tine după venirea ta aici la biserică?

Adevărata evoluție poate fi constatată numai în momentele tensionate din viața ta, în funcție de modul în care reacționezi. Dacă m-am schimbat, o pot spune cei cu care intru în contact mai des și care au anumite așteptări de la mine. Eu mi-am propus să mă schimb cu adevărat în profunzime, pentru că este singura evoluție care contează cu adevărat, schimbare care în termeni bisericești se numește „metanoia”.

Ce simți că a adus în viața ta faptul că faci parte din comunitatea Bisericii „Sfântul Dumitru-Poștă”?

Stabilitate emoțională și un punct de sprijin.

Există ceva ce ai schimba sau ți-ar plăcea să fie diferit?

Mi-aș dori ca oamenii să fie din ce în ce mai apropiați unii de alții, să se cunoască mai profund și să comunice mai bine. Cred că în acest fel s-ar alunga sentimentul de singurătate și de nesiguranță al multora, iar viața nu ar mai fi așa de plină de griji pentru că atenția și ajutorul celorlalți ți-ar da încredere.

Ce sfat dai unui tânăr care intră în Biserica „Sfântul Dumitru-Poștă”?

Dacă ajungi într-un loc, trebuie să tragi anumite foloase pentru că nimic nu este întâmplător. Dacă nu ai răbdare, pleci mai departe și te transformi într-un creștin nomad, dar dacă te străduiești să rezisti, încet, încet culegi roadele răbdării, iar problemele tale, încep, rând pe rând, să se rezolve.

Rubrică realizată: Ionelia OLTEANU

Rubrică realizată: Oana IVAN

lumeasatului.ro

Obiceiuri de Sfânta Maria

În dimineața zilei de Sfânta Maria Mare (Adormirea Maicii Domnului), prăznuită în fiecare an la 15 august, femeile merg la biserică și împart struguri, prune și faguri de miere. Apoi, merg în cimitir și tămâiază mormintele rudelor.

Ciobanii coboară oile de la munte (La Sântămăria Mare / Tulesc oile la vale!), bărbații își schimbă pălăria cu căciula, se interzice scăldatul în apa râurilor și dormitul pe prispă sau în afara casei.

De Sfânta Maria, fetele purtau o plantă numită „năvalnic” pentru a aduce pețitori.

Dacă în apropierea zilei Sfintei Marii înfloreau trandafirii, era un semn că toamna va fi lungă.

În sudul țării, se angajau pândarii la vii și se luau măsuri de protecție magică a podgoriilor împotriva păsărilor.

De pe 15 august, se deschidea în satul tradițional un important sezon al nunților, sezon care ținea până la intrarea în Postul Crăciunului. În această zi, începea și sezonul târgurilor și iarmaroacelor de toamnă.

Perioada dintre cele două Sântămării, Sântămăria Mare (15 august) și Sântămăria Mică (8 septembrie), era considerată perioada cea mai potrivită pentru semănăturile de toamnă.

În această zi, erau adunate ultimele plante de leac.

În perioada postului Sfintei Marii, fetele își coseau costume speciale, lucrate numai în alb, pentru pelerinajul din zilele de 14-15 august la mănăstirile care poartă hramul Adormirea Maicii Domnului (Ciosa, Nicula, Moisei, Hodoș, Bodrog, Brâncoveanu de la Sâmbăta de Sus, Tismana, Rohia, Bixad).

Ce este Antimisul?

Antimisul este o bucată de pânză de in sau de mătase, în formă dreptunghiulară, cu laturile de 50-60 cm, având imprimată scena punerii Domnului în mormânt. Toate antimisele cuprind numele parohiei, hramul bisericilor cărora sunt destinate și semnătura episcopului locului. Ele se schimbă de fiecare dată când se instalează un nou episcop.

Termenul de antimis vine din limba greacă de la cuvintele *anti* (în loc de) și *minsos* (masă), însemnând așadar, „în loc de masă”. El este obligatoriu pentru slujirea Sfintei Liturghii, în caz de nevoie Sfânta Liturghie putând fi săvârșită și în afara bisericii, dar numai pe antimis. Antimisul stă în permanență pe Sfânta Masă, sub Sfânta Evanghelie, îndoit și învelit într-o pânză protectoare numită iliton.

La Sfânta Liturghie, după citirea din Evanghelie, aceasta este așezată mai în față pe Sfânta Masă, lăsând locul antimisului care este desfăcut de către preot în timpul rostirii ecteniei catehumenilor și însemnat cu semnul Sfintei Cruci la rostirea ecfonisului.

Antimisul are în același timp un rol practic și o profundă semnificație teologică. Rolul practic constă în aceea că pe antimisul desfăcut vor fi așezate Sfântul Potir și Sfântul Disc, iar eventualele părțicele din Sfintele Daruri care vor cădea pe el vor putea fi adunate evitându-se profanarea. Semnificația teologică a antimisului vine din legătura lui cu episcopul locului a cărui semnătură o poartă întotdeauna, antimisul fiind „delegația” pe care episcopul o dă preotului pentru slujirea Sfintei Liturghii.

Pateric

Maica Domnului, liniștește casa noastră [...]

In casele unora, după cum vine la urechea noastră, este mare tulburare. Nu se împacă soțul cu soția, nu se iubesc frații; se bat, se judecă, se ceartă și este mare neorânduială.

Și atunci, văzând biata mamă atâta zbucium în familia ei, sau tata, sau bunicul, care este mai credincios, pune mâna pe un acatist al Maicii Domnului, îngenunchează undeva singur într-o cameră și începe a se ruga: „Maica Domnului, liniștește casa noastră, liniștește pe tata, pe mama, pe copii, pe ceilalți și dă-le înțelegeră, dragoste și alinare!”.

Si așa s-a dus ura, s-a risipit iuțimea, tulburarea, dorința de răzbunare și s-a liniștit familia. Datorită cui? Maica Domnului cu mila ei, cu îndurarea ei, a coborât mila lui Dumnezeu peste acele suflete care o cheamă în ajutor.

Căderea unui soldat, ridicarea unei eroine

Intre-o zi de 22 august, în 1917, a căzut la datorie sublocotenentul Ecaterina Teodorescu sub focul mitralierelor inamice, în bătălia de la Mărășești. Prima femeie ofițer a armatei române, eroină distinsă în luptele de pe Jiu, aceasta a murit în fruntea plutonului pe care îl comanda. Se spune că ultimele sale cuvinte au fost: „Înainte, băieți, sunteți cu mine”.

Provenită dintr-o familie de agricultori din Vădeni – astăzi cartier al orașului Târgu Jiu –, își dorea să devină învățătoare. Ofensiva către Oltenia din 1916 a armatelor germane o găsește, însă, înrolată în rândul primilor Cercetași din România. Din această postură, participă cu devotament și determinare la îngrijirea răniților. După ce tatăl său este luat prizonier, iar ultimul dintre frați moare pe câmpul de luptă, Ecaterina cere să se alăture trupelor combatante, ca voluntar.

Dă dovadă de curaj, forță și motivație, care stârnesc atât admirația, cât și invidia celorlalți soldați. Reușește, printr-un șiretlic, să salveze din încercuire plutonul din care făcea parte. Luată, ulterior, prizonier, împușcă, cu un revolver ascuns, mai mulți soldați inamici și reușește să evadeze. Este rănită în timpul evadării, dar după îngrijiri sumare, se alătură din nou luptei. La scurt timp, este rănită de un obuz la ambele picioare, spitalizată și retrasă la Iași împreună cu restul armatei în urma înaintării spre București a trupelor inamice.

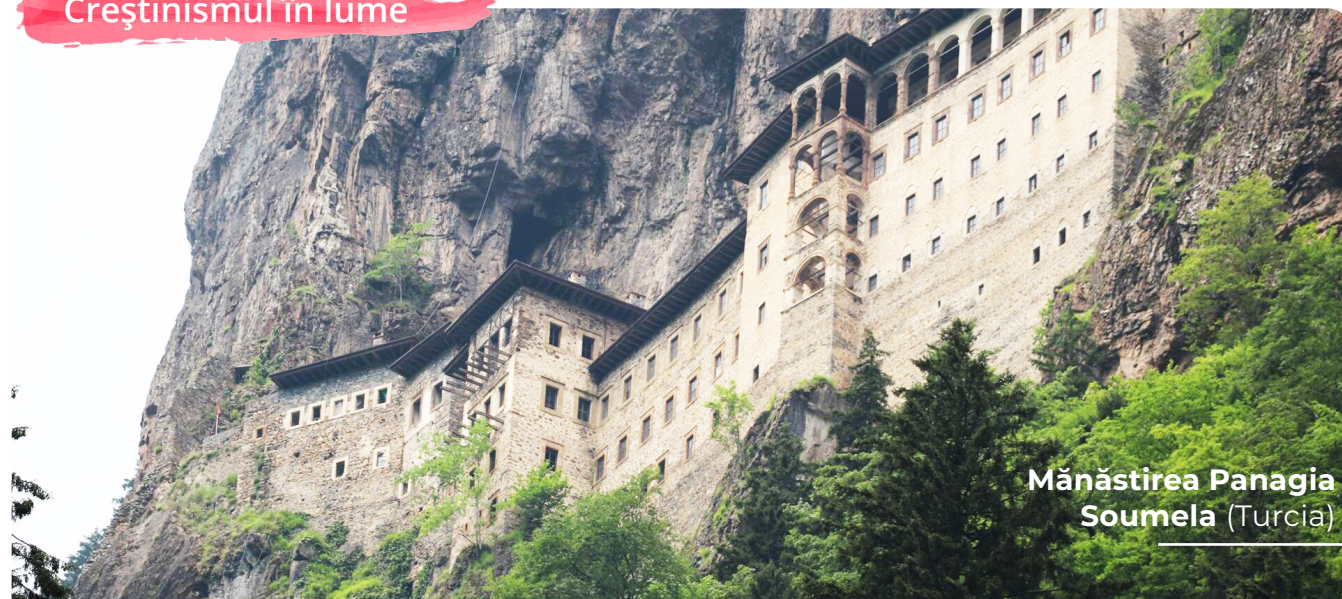
Câștigând prin faptele sale de eroism simpatia reginei Maria, este sprijinită pentru a obține gradul de sublocotenent și se întoarce în luptă la comanda unui pluton de 25 de soldați, pe care nu avea să-l părăsească până la moarte.

Ecaterina Teodorescu se odihnește astăzi în mausoleul din Piața Prefecturii din Târgu Jiu. Sacrificiul ei în războiul care avea să aducă întregirea României este comemorat prin monumente ridicate la Târgu Jiu, Slatina, Brăila, Tișița, Azuga, Mărășești și Muncelu, locul căderii sale.

Foto: ro.pinterest.com

Rubrică realizată: Horia-Ioan IOVA

Mănăstirea Panagia
Soumela (Turcia)

Opt creștini sunt uciși în fiecare zi în lume din cauza credinței lor.

Statisticile Open Doors au arătat că aproximativ 260 de milioane de creștini au fost persecutați în perioada 1 noiembrie 2018 – 31 octombrie 2019. Organizația a prezentat, ca în fiecare an, un clasament cu 50 de poziții al celor mai periculoase țări pentru creștini, pe primele 3 locuri situându-se Coreea de Nord, Afganistan și Somalia. Organizația atrage atenția asupra faptului că cifrele raportate sunt, cel mai probabil, mai mici decât cele reale, mai ales cele provenite din zone de conflict sau din țări închise. (basilica.ro)

După 5 ani de restaurări, Mănăstirea Soumela (în apropiere de Trabzon, Turcia) a fost redeschisă publicului. După 88 de ani în care accesul a fost interzis, în 2010, mănăstirea a fost redată cultului ortodox, în 2016 fiind din nou închisă pentru lucrări de consolidare și restaurare. Redeschiderea mănăstirii a fost amânată de mai multe ori și a avut loc, în cele din urmă, la câteva zile după scandalul internațional provocat de statutul Catedralei Sfânta Sofia

din Istanbul. Prezent la ceremonie, președintele Turciei, Recep Erdoğan, a declarat că se va putea celebra Sfânta Liturghie de Adormirea Maicii Domnului, dorind să respingă, astfel, acuzațiile de lipsă de respect față de creștinism ce i s-au adus în ultimele luni. (orthochristian.com)

Un studiu efectuat în Georgia privitor la atitudinea cetățenilor față de criza provocată de virusul SARS-Cov-2, incluzând și chestiuni legate de rolul credinței și al liderilor religioși, a arătat că 53% dintre georgieni cred că Dumnezeu îi poate apăra de virus. Totuși, doar 17% au corelat relativul succes al gestionării crizei din Georgia cu credința și materialul genetic deosebit al georgienilor. Doar 10% dintre georgieni au participat la Sfânta Liturghie de Paște, neînregistrându-se creșteri ale numărului de cazuri în următoarele zile. În ceea ce privește încrederea în sursele de informare, după Centrul Național de Combatere a Bolilor cu 90% și Guvern cu 85%, apar liderii religioși cu 61 de procente. (orthochristian.com)

Sursa: hurriyetdailynews.com

Vrei sa te implici?

Toți cei care vor să aducă un pic de bucurie semenilor pot sprijini, ca voluntari, acțiunile sociale. Avem nevoie de o echipă mai mare. Vino în echipa Asociației Umanitare Tadeu! Împreună vrem să facem viața mai liniștită pentru semenii noștri.

E-mail: asociatiaumanitaratadeu@gmail.com

Telefon: 0731 955 215

ASOCIAȚIA UMANITARĂ
TADEU

CONTRIBUȚIA ANUALĂ

Ne dorim mereu să facem din Biserica „Sfântul Dumitru-Poștă” un spațiu primitor și civilizat. Contribuția anuală de 100 de lei/ familie ne este de mare ajutor în acest sens.

Vă mulțumim!

Foto Coperta 4: Mircea FLORESCU

MASA SOCIALĂ DE SÂMBĂȚĂ

În continuare există o listă deschisă pentru cei care doresc să ofere masa socială de sâmbătă. Masa de sâmbătă este dedicată persoanelor cu posibilități materiale reduse și este un prilej de a da pomana noastră sufletelor celor adormiți.

Program liturgic | 10 – 23 august

MARȚI, 11 AUGUST

> 06:00 - Sfânta Liturghie

MIERCURI, 12 AUGUST

> 18:00 - Sfântul Maslu

VINERI, 14 AUGUST

> 18:00 - Prohodul Maicii Domnului

SÂMBĂȚĂ, 15 AUGUST (+)

Adormirea Maicii Domnului

> 08:00 - Utrenia și Sfânta Liturghie

DUMINICĂ, 16 AUGUST

> 08:00 - Utrenia și Sfânta Liturghie

MARȚI, 18 AUGUST

> 06:00 - Sfânta Liturghie

> 07:30 - Program de spovedanie

MIERCURI, 19 AUGUST

> 18:00 - Sfântul Maslu

VINERI, 21 AUGUST

> 18:00 - Acatistul Sfântului Haralambie

> 18:30 - Program de spovedanie

SÂMBĂȚĂ, 22 AUGUST

> 10:00 - Parastase*

> 18:00 - Vecernia și Paraclisul Maicii Domnului

DUMINICĂ, 23 AUGUST

> 08:00 - Utrenia și Sfânta Liturghie

*dacă sunt anunțate din timp

📍 Strada Franceză nr. 1, sector 3, București

✉️ mihaigojgar@yahoo.com

🌐 www.sfantuldumitruropa.ro

📘 facebook.com/revistadimitrios

📷 bisericasf.dumitruropa

🏦 BCR, Agenția Libertății - RO95 RNCB 0069 1109 8613 0001